

opusdei.org

Prelaadi kiri (juuni 2013)

Piiskop Echevarria jätkab oma Credo vaatlusi. Selles kuus vaatleb ta Püha Vaimu väljavalamist ja Kristuse taastulemist aegade lõpul.

14.06.2013

Minu armsaimad! Hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi!

Juunikuus tuleb mulle alati eriti eredalt silme ette püha Josemaria, kelle mälestuspäeva tähistab Kirik 26. Juunil ning mis on Prelatuuris

suur pidupäev. Tema elu eeskuju
vaadeldes ning tema kirjutisi
lugedes, võime me ikka ja jälle
tõdeda, kui suuri imesid võib Jumal
nende inimeste hingedes korda
saata, kes tema plaanidele täieliku
truudusega alluvad. Mulle meenub
eriti üks koht Pühast Kirjast:
mirabilis Deus in sanctis suis [1]
Imeline on Jumal oma pühades.

Kui muutume Kristuse sarnasteks –
sest selles seisnebki pühadus – siis on
see Püha Vaimu teene. Tänaagem teda
selle eest, et ta ikka hingi pühitseb.
Möödunud päevadel, oleme me
Nelipühade ja Pühima Kolmainsuse
püha tõttu, sageli oma südame selle
Jumala poole ülendanud, kes tahab –
nagu ütleb püha Paulus - *et kõik
inimesed pääseksid ja tuleksid tõe
tundmisele* [2]

Nüüd, kui oleme taas tavalises
kirikuaastas, meenutab Liturgia
meile, et oleme praegu ajaloolises

ajavahemikus, mis jääb Püha Vaimu tulemise ja Kristuse taastulemise vahele aegade lõpul. See on Usutunnistuses sisalduv tõde, millega Kristusega seotud saladused lahenduse leiavad. Igal pühapäeval tunnistame me Missal, et Issand, kes praegu Isa paremal käel istub, *tuleb taas oma kirkuses kohut mõistma elavate ja surnute üle; ning tema riigil ei ole*

lõppu

[3]

Alates Taevasse astumisest – selgitab *Katoliku Kiriku Katekismus* – ootame me Kristuse taastulemist tema kirkuses”[4], selle mõttega, et ta võib iga hetk sisse astuda. Ainuüksi Jumal teab, millal see toimub, mis tähendab aegade lõppu ja maailma lõplikku uuenemist. Seepärast mingem edasi kartuse ja hirmuta ning valmistugem selleks lõplikuks Jeesusega kohtumiseks, mis tegelikult igaühega

tema surma hetkel juba toimub. Me tuleme Jumalast ja läheme Jumala juurde: see tõsiasi on tegelikult kristliku tarkuse sümbol. Ja ometi kurtis Paavst, et "sageli unustatakse need kaks ajaloo poolust, eriti, mis puudutab usku Kristuse taastulemisse ja ka viimse kohtupäeva asjad ei ole kristlaste südames alati niiväga selged." [5] Mõelgem ka seda, et iga inimese lõplikule Kristusega kohtumisele eelneb tema pidev toimimine meie tavalises elus. Ma mäletan veel, kui tungivalt püha Josemaria meie igapäevase teekonna eest palvetas: *Mane nobiscum!* [6], jää meiega. Kas me ütleme talle täie teadvusega, et ta on kogu meie elus tegev? Meie Isa manitses, et peame olema valmis Jumalale igal hetkel oma elust aru andma. "Tee" raamatus kirjutas ta: *Ta tuleb kohut mõistma elavate ja surnute üle*, palvetame me Usutunnistuses. – Ära kaota kunagi silmist seda kohtumõistmist ja seda

õiglust ja seda Kohtunikku.”[7] Ma võin olla tunnistajaks, et ta ise pidas seda iga päev silmas ja tegi seda rõõmuga; ka meie, kes oleme Jumala lapsed, peame selle üle rõõmustama. Ta lisas: ”Kas su hing ei põle soovist Jumalat, oma Isa rõõmustada, kui ta sinu üle kohut mõistma peab?”[8]

Praegune aeg, see etapp ajaloos, millest me kõik oleme läbi jooksnud, on ootamise ja valvamise aeg”[9], milles me kõik rõõmu ja vaimustusega heade lastena töötama peame, et armu abiga maale Jumalariiki rajada, mida Jeesus Kristus viimisel päeval juhtima hakkab. Nii öeldakse võrdluses talentide loos, mida meie Isa sageli kirjeldas.[10] Paavst meenutas ühes oma katehheesi loengus Usuaastal: ”Issanda taastulemise ootamine on tegutsemise aeg (...), aeg, mil Jumala arm vilja kandma peab, mitte meie heaks, vaid Kiriku ja kaasinimeste heaks, aja heaks, mil peaksime

igatsema, et hea maailmas kasvaks. Ja eriti praegusel kriisiajastul on oluline, et me ei sulguks enestesse ja oma talente, vaimseid, intellektuaalseid ja materiaalseid rikkusi – kõike seda, mida Jumal meile kinkis – eneses ei varjaks, vaid ennast avaksime, oleksime solidaarsed ja tähelepanelikud kaasinimeste vastu.”[11]

Minu tütred ja pojad, ärgem unustagem neid soovitusi ja andkem oma panus, et paljud inimesed sellest mitte ainult kuulda saaksid, vaid et nad vähemalt püüaksid seda ellu viia. Lõpuks võime lühidalt kokku võtta, et me oleme ärkvel armastuse pärast Jumala vastu ja et me paneme tähele teiste, eriti oma lähedaste vajadusi ja oleksime nende kõrval perekondlike, tööalaste või ühiskondlike vajaduste korral ning et me silmas peaksime, nagu ütles püharisti Johannes, ” et meie eluõhtul mõistetakse meie üle kohut meie

armastuse mõõdupuu järgi”[12] Nii ütleb ka Kristus ise muljetavaldavas viimse kohtupäeva stseenis, mida Matteus kirjeldab [13]. Kas me oskame teenida? Kas me teeme seda üleloomuliku inimliku rõõmuga ja siiski iga

päev?

Mõte viimsetest tõdedest ei tohiks kellelegi halvavat hirmu valmistada, vaid peaks andma meile võimaluse, oma maist teekonda korrigeerida ja püüda aru saada, mida Jumal igaühelt meist ootab. See peaks olema meile tõukeks, et ”käesolevat hetke paremini elada. Jumal annab meile halastusega kannatlikult aega, et võiksime iga päev teda vaestes ja väetites ära tunda, et teeksime head ning kasvaksime palves ja armastuses.”[14]

Püha Vaim, mille Jeesus pärast aurikast Taevasseastumist maailma saatis, kaitseb ja õhutab meid. Seda

vaatlesime me rõõmuga Nelipühadel ja iga kord, kui me Credot palvetame, tunnustame me tema tõde ja tema mõju Kirikule: *Mina usun Pühasse Vaimusse, Issandasse, kes elu annab, kes Isast ja Pojast lähtub, keda koos Isa ja Pojaga kummardatakse ja austatakse, ning kes on kõnelenud prohvetite läbi.* [15]

On tegemist tõega, mis ei ole haaratav inimloomusega, mida Kristus Apostlitele avaldas ja meile Jumala suurusele ja täiusele ligipääsu avas.”Isa ei ole keegi teinud ega loonud, ega eostanud. Püha Vaim tuleb Isast ja Pojast, ta ei ole tehtud, loodud ega eostatud, vaid väljunud.”[16]Katoliku Kiriku Katekismus võtab selle kokku järgmiselt: *Jumalik ühtsus on kolmainus.*” [17]

Püha Vaim on armastus kahe esimese isikuga vahel, armastus, mis ei ole loodud ja mis on lõputu,

olemuselt sama, igavene armastus, mis tuleneb Isa ja Poja vastastikusest andumusest; täiesti üleloomulik saladus, mida me tunneme Jeesuse Kristuse enda ilmutuse kaudu ning mis aitab meil selle anni suurusest aru saada ja seda armastada. Tema sõnadele toetudes on kirikuisad ja teised teoloogid Kiriku õpetusametile toetudes püüdnud Trööstija jumalikkust mingilgi moel kirjeldada, sest usk on alati valgus ja pimedus samal ajal.

Nii, nagu meie, inimesed oleme loodud Jumala sarnasteks, tunnistame ja armastame me ja seletame tema väljumist Isast ja Pojast vastavalt Pühas Kirjas välja toodud nimedele Jumala Vaimu kohta, kui *subsiteerivat* armastust. Nii nagu Jumal Isa oma olemust ära tundes Pojale viitab, armastavad Isa ja Poeg teineteist ühes ainulaadses, igaveses ja lõputus armastuse aktis, milleks on Püha Vaim.

Millist rahu ja millist rõõmu peaks andma meile kindel usk, et jumalik ligiolek saadab meid igal hetkel! Ja mitte ainult väljastpoolt, nagu armastav sõber, vaid nagu külaline, kes koos Isa ja Pojaga meie hinge sisemuses armu seisus elab. Ta on *mures leevendus, kuumal päeval lahendus, trööstiks kannatuses ja surmas* [18], nagu palvetab Kirik Nelipühade sekvents. Ta on *lux beatissima*, õnnis valgus, mis sügavale hingesoppi tungib ja valgustab meid, et me Kristuse paremini ära tunneksime, mis meid tugevaks teeb, et me tema järel käiksimel, kui takistused ja raskused meid lämmatada tahavad ning see sunnib meid enesest väljuma, et endi ja meie kaasinimeste eest hoolitseda ja nad Jumala juurde viia.

”Jumala jõud ja tema vägevus valgustavad maailma palet. Püha Vaim on alati Kristuse Kiriku juures, et see oleks alati ja kõikjal rahvastele

ülevaks eeskujuks, mis inimestele Jumala headust ja armastust kuulutab. Ka siis, kui meid raske ahistus vaevaks, peaksime me, inimesed, lootusrikkalt Taeva poole vaatama ja rõõmsad olema: sest Jumal armastab meid ja vabastab meid meie pattudest. Püha Vaimu kohalolek ja mõju Kirikus on igavese õndsuse, rõõmu ja rahu pant ja tööetus, mida Jumal meile valmistab.”[19]

Üks piltidest, mille abil Püha Kiri meile Pühas Vaimust räägib, on sageli vest; absoluutselt hädavajalik element loomulikuks eluks; sest seal, kus on sellest puudus, või puudub see koguni, on kõrb ja elusolendid kas närbuvad või surevad. See on üks aaretest, mida Looja meile usaldas, et nad seda hästi kasutaksid ja kõigile kättesaadavaks teeksid. Üleloomulikul viisil on eluallikaks Vaim. Vestluses Samaarlasega ja hiljem lõikuspeo ajal kuulutas Jeesus,

et tema sõna on nagu elav vesi ning kõigis, kes teda otsivad, võib allikas puhkeda, nii, et tema sisemusest lakkamata *eluvett voolab* Johannes kirjutab, et ta mõtles selle all Vaimu, mida kõik vastu võtma peavad, kes temasse usuvad[20].

Püha Vaim tuleb kristlaste juurde kui ammendamatu jumaliku rikkuse allikas. Me oleme saanud selle Ristimise ja Kinnitamise läbi; meile kingitakse see Pihisakramendis, kui meie hing jälle uuesti Kristuse teenistusse pöördub; ja iga kord, kui me Armulauda ja muid Sakramente vastu võtame, saadetakse ta meie hinge; ta tegutseb meie teadvuses sisendatud vooruste ja andide kaudu... Ühesõnaga, tema ülesanne seisneb selles, et teha meist tõelised Jumala lapsed ja aidata, et me sellele vastavalt käituksime. ” Püha Vaim õpetab meid Kristuse silmadega vaatama, elama oma elu nagu elas Kristus; elu nii mõistma, nagu mõistis

Kristus. Siis leevendab eluvesi, mis on Püha Vaim, meie elu nälga ja janu.”[21]

Püha Vaim, meie elu andja, kes oli rääkinud prohvetite kaudu ja kes Kristust salvis, et ta Jumalasõna kuulutaks, räägib ikka Kiriku kaudu meie hingesügavuses. Sellest ”tähendab Pühast Vaimust elada, usust, lootusest ja armastusest elada, ennast Jumalast puudutada lasta, et ta meie südame uuendaks ja selle oma mõõdupuu järgi kujundaks”[22]. Olgem tänulikud, et ta meie eest isalikult hoolitseb, et ta meile abi osutab, nagu head isad ja emad seda teevad, sest seda ja palju enamat on ta meie igaühe jaoks. Kas me kutsume teda tihti appi? Kas me uuendame iga päev otsust, olla tähelepanelikum tema sisendustele? Kas me püüame teda ilma takistusteta järgida?

Et kõik need soovid teostuksid,
soovitan ma teil, neid püha
Josemaria sõnu kuulda võtta, mida ta
Opus Dei algaastatel kirjutas: Tule,
Püha Vaim! Valgusta minu mõistust,
et ma sinu käsud ära tunneksin.
Tugevda minu südant võitluses
vaenlase vastu. Süüta mu tahe. Ma
olen su häält kuulnud ja ei taha
kõvaks teha oma südant, ega sind
takistada. Ma ei taha öelda: homme...
Nunc coepi! Ma alustan praegu, sest
võibolla minu jaoks homset ei
saabugi. Oo tõe ja tarkuse Vaim,
mõistuse ja nõu Vaim, rõõmu ja rahu
Vaim: Ma tahan seda, mida sina
tahad, ma tahan, mida sina tahad,
ma tahan, sest Sina tahad, ma tahan
nii, kui Sina tahad, ma tahan siis, kui
Sina tahad.”[23]

Palugem täie usaldusega Kiriku eest,
Paavsti eest, Piiskoppide eest
preestrite ja kogu ristirahva eest.
Palugem eriti selle väikese osa eest
Kirikus, mis on Opus Dei, selle

liikmete, kaastöötajate ja kõigi nende eest, kellel on siiras soov meie apostolaadile läheneda, Jumalat ja inimesi rohkem paremini teenida.

Kui palju lohutust võime me leida Jeesuse Pühima Südame Pühal ja Neitsi Maarja puhtaima südame mälestuspäeval! Otsigem pelgupaika neis rahu, armastuse, sõpruse ja kindluse kohtades.

Kaks päeva tagasi naasin ma reisilt Lõuna-Aafrikasse, kui Opus Dei töö aeglaselt areneb. Te ju teate, et oleksin meelsasti mitmes kohas samaaegselt, kus minu tütreid ja pojad töötavad. Ma olen kõikjal kohal palve kaudu, rõõmuga toodud ohvri kaudu, töö ohverdamise kaudu. Ühinege minu palvesoovidega ja palvetage minu eest eriti minu sünnipäeval 14.juunil, et mind juhiks kõiges soov, Jumalat, Kirikut ja hingi ning teid kõiki teenida, täielikus andumuses ja rõõmus, nagu tegi

meie Isa, don Alvaro ja kõik, kes meie
eel taevasse isamajja on läinud.

Ma õnnistan teid oma armastusega!

Teie Isa

+ Javier

[1] Ps 67/68, 36

[2] 1 Tm 2, 4

[3] Missaraamat, Suur Usutunnistus

[4] KKK, Nr. 673

[5] Paavst Frantsiskus, Jutlus
Üldaudientsil, 24.4.2013

[6] Lk 24, 29

[7] Püha Josemaria, Tee, Nr. 745

[8] Sama Nr. 746

[9] KKK, Nr. 672

[10] Mt 25, 14-30

[11] Paavst Frantsiskus, Jutlus
üldaudientsil, 24.4.2013

[12] Püha Risti Johannes,. 57, KKK,
Nr. 1022

[13] Mt 25, 31-46

[14] Paavst Frantsiskus, Jutlus
Üldaudientsil, 24.4.2013

[15] Missaraamat, Suur Usutunnistus

[16] Symbolum Athanasium või
Quicumque

[17] KKK, Nr. 254

[18] Missaraamat, Nelipüha sekvents

[19] Püha Josemaria, Kristus
möödub, Nr. 128

[20] Jh 4, 10-13; 7, 37-39

[21] Paavst Frantsiskus, Jutlus
Üldaudientsil, 8.5.2013

[22] Püha Josemaria, Kristus
möödub, Nr. 134

[23] Püha Josemaria, Käsitsi
kirjutatud märkmed, Aprill 1934

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-juuni-2013/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-juuni-2013/) (10.08.2025)